

[illegible]

&#1610;&#1614;&#1593;&#1618;&#1604;&#1614;&#1605;&#1614;  
&#1576;&#1614;&#1593;&#1618;&#1583;&#1614;  
&#1593;&#1616;&#1604;&#1618;&#1605;&#1613;  
&#1588;&#1614;&#1610;&#1618;&#1574;&#1611;&#1575;  
&#1575;&#1616;&#1606;&#1617;&#1614; &#1575;&#1604;&#1604;&#1607;&#1614;  
&#1593;&#1614;&#1604;&#1616;&#1610;&#1605;&#1612;  
&#1602;&#1614;&#1583;&#1616;&#1610;&#1585;&#1612; &ldquo;Sizi Allah yarattı. Sonra sizi vefat ettirecek, daha &ouml;nce bilgili iken hi&ccedil;bir şeyi bilmez hale gelsin diye sizden bazı kimseler &ouml;mr&uuml;n en zayıf (erzeli'l-&ouml;mr) &ccedil;ağına kadar yaşatılacak. Ş&uuml;phesiz Allah her şeyi bilendir ve her şeye kadirdir.&rdquo; (en-Nahl 16/70) Efendimiz -sall&acirc;hu aleyhi ve sellem- de: Allahım! &Acirc;cizlikten, tembellikten, korkaklıktan, ihtiyarlayıp ele avuca d&uuml;şmekten ve cimrilikten... sana sığınırım &rdquo; ( M&uuml;slim, Zikir 50) &ldquo;Allah'ım!... İhtiyarlığın bunaklığına (erzeli'l-&ouml;mr) d&uuml;&ccedil;ar olmaktan sana sığınırım&rdquo; (Buh&acirc;, Cihad, 25) dualarıyla ihtiyarlığın bu m&uuml;şkil halinden Allah'a iltica etmiştir. Doğrusu, tarih boyunca insan anatomisiyle uğraşan bir&ccedil;ok alim ve doktor, yaşlılığı ortadan kaldırmak veya en azından onu asgar&icirc; d&uuml;zeye indirmek i&ccedil;in &ccedil;ok uğraşmışlar, ancak buna muvaffak olamamışlardır. G&uuml;n&uuml;m&uuml;zde bir takım estetik ameliyat ve tedavilerle v&uuml;cutta y&uuml;zeyssel bir iyileştirme yapılabililiyorsa da, bedendeki &ccedil;&ouml;k&uuml;ş&uuml;n ve &ouml;m&uuml;r ağacının kurumasının &ouml;n&uuml;ne ge&ccedil;ilememektedir. Nitekim Fahr-i K&acirc;in&acirc;t -sall&acirc;hu aleyhi ve sellem- de bu duruma ş&ouml;yle vurgu yapmaktadır: &ldquo;Ey Allah'ın kulları tedavi olunuz! Zira Allah Te&acirc;la&acirc; ihtiyarlık hari&ccedil; her hastalığın bir şifasını yaratmıştır.&rdquo; (Eb&ucirc; D&acirc;v&ucirc;d, Tıb, 1; Tirmiz&icirc;, Tıb, 2) &Ouml;mr&uuml; olan herkes yaşlanacağına g&ouml;re insanoğlu, ihtiyarlık gelmeden &ouml;nce s&acirc;lih ameller yapmak suretiyle hayat sermayesini şuurlu bir şekilde kullanmayı bilmelidir. Zira hadis-i şerifte, kemal yaşına erdikten sonra d&uuml;nya hayatı sona erenlerin, yapamadıkları iyilikler sebebiyle il&acirc;h&icirc; huzurda bahanelerinin kalmayacağı ş&ouml;yle ifade edilmiştir: &ldquo;Allah Te&acirc;la altmış yıl &ouml;m&uuml;r verdiği kişinin mazeret g&ouml;sterme imkanını ortadan kaldırmıştır&rdquo; (Buh&acirc;r&icirc;, Rik&acirc;k, 5). Ayrıca insanoğlu yaşlanıp, v&uuml;cuğu yıpransa da i&ccedil; d&uuml;nyasındaki ebediyet arzusu b&acirc;k&icirc;dir. Nefs&acirc;niyetin mayasında f&acirc;niliğe isyan vardır. Allah Ras&ucirc;l&uuml; -sall&acirc;hu aleyhi ve sellem- &ldquo; İhtiyarın kalbi iki şeyi sevme hususunda gen&ccedil;tir. Bunlar, &ccedil;ok yaşama ve mal sevgisidir. &rdquo; (M&uuml;slim, Zek&acirc;t, 113, 114) buyurmaktadır. İblis de Hz. Adem'i kandırmak i&ccedil;in fitratındaki ebed&icirc;lik duygusunu istismar etmiştir. Zira

&#1601;&#1614;&#1608;&#1614;&#1587;&#1618;&#1608;&#1614;&#1587;&#1614;  
&#1575;&#1616;&#1604;&#1614;&#1610;&#1618;&#1607;&#1616;  
&#1575;&#1604;&#1588;&#1617;&#1614;&#1610;&#1618;&#1591;&#1614;&#1575;&#1606;&#1615; &#1602;&#1614;&#1575;&#1604;&#1614;  
&#1610;&#1614;&#1575;&#1575;&#1614;&#1583;&#1614;&#1605;&#1615;  
&#1607;&#1614;&#1604;&#1618;  
&#1575;&#1614;&#1583;&#1615;&#1604;&#1617;&#1615;&#1603;&#1614;  
&#1593;&#1614;&#1604;&#1614;&#1609;  
&#1588;&#1614;&#1580;&#1614;&#1585;&#1614;&#1577;&#1616;  
&#1575;&#1604;&#1618;&#1582;&#1615;&#1604;&#1618;&#1583;&#1616;  
&#1608;&#1614;&#1605;&#1615;&#1604;&#1618;&#1603;&#1613; &#1604;&#1575;&#1614;  
&#1610;&#1614;&#1576;&#1618;&#1604;&#1614;&#1609; &nbsp;&ldquo; Şeytan ona: &laquo;Ey Adem! Sana &ouml;l&uuml;ms&uuml;z&uuml;k ağacını ve yok olmayacak bir m&uuml;lk&uuml;

gösteriyim mi?" diye vesvese vermiştir. (Tâhîrî; 20/120) Aslında insan ihtiyarlayınca diğer kuvvet ve hisler gibi dünyaya sevgisi ve uzun yaşama düşüncelerinin de gerilemesi gerekir. İşin aksine tecelli etmesi kişinin içindeki beklenti; duygusuyla yakından alakalıdır. Ancak ebedî hayatın yaşanacağı ahirete hazırlıklı olanlar içinde; ruhun kafesten kurtularak iletme uyarılması ve dünyaya meşakkatlerinden sıyrılması demektir. İhtiyarlık ise bu vuslat halinin son basamağıdır. Yaşlıların toplum içinde konumlarını iletmememiz duyarlılıkla değerlendirdiğimizde onlara bir okuktan daha fazla itina göstermememiz lazımdır. Buna göre yaşlıların incelmış duyguları rencide edilmemeli, yaşlılıktan dolayı vuku bulabilecek bir takım halleri hoş karşılanmalı ve onların hayır duaları alınmalıdır. Ayrıca, perilerin varlığının, rızıkımızın genişlemesine vesile olduğu, bela ve musibetlere karşı birer kalkan vazifesi olduğu; unutulmamalıdır. Zira Efendimiz -sallâllâhu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: "Zayıf ve şakımlarınıza dikkat ediniz! Zira siz ancak şakımlarınız sayesinde yardım görür ve rızıklanırsınız." (Ebû Dâvûd; Cihâd, 69) "Beli bakkımlarınız ihtiyarlar, sığınan emen bebekler ve otlayan hayvanlar olmasa idi sizin (bela ve) azap yağardı." (Heysemî; X, 227) Bu nedenle yaşlı kimselerin varlıklarına tahammül edememek, onlardan tiksirmek, bir an önce iletmelerini arzu etmek gibi menfi tavır ve düşüncelerin ilet ahlâkında yeri yoktur. Dolayısıyla geridekilerin minin içinde; evresindeki yaşlıları, hele hele ihtiyar peder ve validesini tahkir edecek davranışlarda bulunması, onları huzur evi adıyla atılmış kimsesizler yurduna bırakması düşünceleri iletmez. Aksine onların huzur içinde hayatlarını devam ettirebilmeleri içinde imkan nisbetinde yanı başlarında hizmetlerine koşturması gerekir. Dolayısıyla bugünkü genci -Allah ilet verirse- kendisi de yaşlanacak ve yaptığı hizmetin karşılığını mutlaka görecek. Efendimiz -sallâllâhu aleyhi ve sellem- buyuruyor ki: "Allah Teâlâ, yaşından ilet bir ihtiyara saygı gösteren gence, yaşlılığında hizmet edecek kimseler lutfeder." (Tirmizî; Birr, 75) Bir başka hadîs-i şerifte de sağı sakalı ağarmış perin Mâslımana saygı göstermenin Allah Teâlâ'ya duyulan saygı ve tazimden ileri geldiği ifade edilmektedir. (Ebû Dâvûd; Edeb, 20) Bunun yanında Resûlullah -sallâllâhu aleyhi ve sellem- gerek dünyevi gerekse uhrevi hususlarda ihtiyarlara daima kolaylık sağlanmasını tavsiye etmiştir. Malum olduğu üzere namazı ok uzatan imamı uyarırken yaşlı kimselere şöyle atıfta bulunmuştur: "Sizden biriniz, insanlara namaz kıldırıldığı zaman, hafif tutsun. Çünkü onların arasında zayıf, hasta ve yaşlılar vardır..." (Buhârî; İlim, 28) Yine Enes bin Mâlik'in nakline göre, bir gün Hz. Peygamber'i görmek isteyen yaşlı bir adam gelmişti. Ahîli ona yol atmakta ağır davranmıştı. Bunun üzerine Nebiyy-i Muhterem -sallâllâhu aleyhi ve sellem-: "Kılgımlarınız merhamet etmeyen bakkımlarınız hımet göstermeyen bizden değildir" buyurmuştur. (Tirmizî; Birr, 15) Ayrıca Mekke'nin fethinde Hz. Ebû Bekir yaşlı babası Ebû Kuh'e'yi Mâslıman olmak içinde Hz. Peygamber'in huzuruna götürülmüş, Resûlullah -sallâllâhu aleyhi ve sellem-: "- Şu ihtiyar buraya kadar yormayıp evinde bıraksaydın ben onu ziyaret ederdim" buyurur. Hz. Ebû Bekir ise: - Onun size gelmesi daha uygundur, diye cevap verir. (İbn Hişâm; IV, 25) Efendimiz -sallâllâhu aleyhi ve sellem-'in ihtiyar Ebû Kuh'e'ye olan bu nazik davranışı Hz. Ebû Bekir'e karşı iltifatının yanında yaşlı insanlara duyduğu saygının bir ifadesi olarak görülmelidir. Diğer taraftan Nebiyy-i Ekrem -sallâllâhu aleyhi ve sellem- savaş içinde makkahî cahitlerine

tavsiyede bulunurken, kadınlar ve &ccedil;ocuklar yanında ihtiyarlara da dokunmamalarını emretmiştir. (V&acirc;kid&icirc;, Meğ&acirc;z&icirc;, II, 758) Ne mutlu kendini bilen ve kalben Yaratan'ı ile buluşmuş ihtiyarlara...Ve ne mutlu yaşlılarının değerini bilip, onlara sevgi ve saygı g&ouml;steren kimselere!... &nbsp;

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)